

Publicerad 2022-03-03 23:33 av Harald Gerdmar

Jag är inte vuxenautodidakt

Himlen blöder ymnigt. Torkar bort det från min axel.

Alltid grå skymning. Kanske är det praxis i vuxengalaxer?

Förresten, regn när det ska bli vackert? Det samtalet blir alltid ett debacle, ett kackel om den borttappade midsommarflaxen.

Äsch, detta är bara ett försök till rymning från vuxenfilofaxen.

För sen när taxen gnyr och dagen gryr gör alla måsten mig ändå grå med tankar som yr, drömmar som flyr och små blå gubbar som styr. Plus ful jävla vuxenfrisyr.

Varför är det aldrig kul med något längre? Det var det innan?

Har jag själv sjabblat bort glädjen eller måste den försvinna?

Är det vad detta vuxenkontrakt innebär?

För i så fall, faller allt. Min barriär. Hela jag tusen pusselbitar igen. Isär.

Allt jag är.

Som sosseförakt.

Och att inte gilla mello men mellos mellanakt.

Plus att kalla det mello igen och inte melodifestivalen.

Är det meningen att jag ska börja hata baktakt?

För som det är sagt:

vänster, ung och braj, höger, gammal och kavaj.

Måste jag verkligen skaffa mig ett smått underliggande kvinnoförakt?

Och dra rassiga skämt i all sin prakt för att sen inte fatta ett skvatt när någon blir lack

Jag kan väl inte rå för att min hjärna inte är helt intakt

Och gå på trista disputationer i sidbena och frack

Jag är inte vuxenautodidakt

Jag har inte kartlagt vad jag som vuxen vill ha sagt,

vad mitt avtryck ska vara när jag upplöses, när jag säger tack.

Men det är bara att rätta in sig i ledet. Antar att gå på systemet är systemet - för att ens orka med det.

Är tanken att jag ska skaffa ett barnalterego

Som ibland får leka - nej förlåt - bygga med lego

Men bara ett kort tag, sen laga mat från veckans Vego.

Att skaffa hobbys. Vad är ens meningen med det?

Det är en jävla lobbyverksamhet som vill kränga din inre estet till högst bjudande mindfulness profet.

Och missförstå mig rätt, jag vill inte hata på hobbys

utan på den hets och press och stress om att man ska vara poppis

När slutatde det räcka med att vinna racet på gården med bobbys?

Du har förrått mig jävla vuxenvärld!

Jag trodde vi skulle bli vänner, att jag skulle bli glad när jag var gammal och lärd

Men var är mina gosdjur? Var är mitt lasersvärd?

Du har tagit dem ifrån mig ditt känsllokalla kräk!

Jag tänker aldrig bli bra på spinning eller ens canasta

Kommer inte köpa bridgeblandning, eller köra 5:2 fasta

Blir det inte bättre än serier i soffan och parmesan till pasta

Så kan jag vara utan dig och därmed basta!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Harald Gerdmar med Poeter.se id #222083 innehar upphovsrätten